

בס"ד כב' אדר א' ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 17:19
 צאת השבת - 18:11
 רבנו תם - 18:51
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1197
 @ ניתן להקדיש העלון ושידורי הלוויין במוצ"ש
לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: **08-9437333, 054-7743834**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ישלח אחאב"
 (מלכים א' יח')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת כי-תשא

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלוויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

□ **"זה יתנו" (ל' י"ג).**
 רש"י: הראה לו כמין מטבע של אש. נמשלה המטבע לאש - כמו שיש אש שיכולה לשרוף ולהשמיד, וגם לחמם ולהביא תועלת, כך גם המטבע - אם אדם מתנהג בכספו שלא כהוגן, יכול לשרוף ולגרום נזקים, ואם מתנהג כשורה לצדקה וגמ"ח אזי מביא תועלת לאדם וזוכה לרב טוב.

□ **"הנה מקום אתי ונזבת עלך הצור"**
 "והיה בעבור כבודי ושמתוך בנקרת הצור". רק בשעה שעיה"ק בנויה על תלה אזי ניצבים בני"י למעלה, משא"כ כאשר עיה"ק חריבה ונוטל כבוד מבית חיינו, אזי בני"י נתונים למרמס והם בשפל המצב. (אמרי שאול)

□ **"זה יתנו... מהצית השקל בשקל הקדש"**
 בעל הטורים אומר המלה "שקל" עולה לגימטריא של **"נפש"** (430). דבר זה מרמז שמתן שקל (או מטבע אחר) לצדקה **מכפר על נפש האדם** ומציל את הנותן מכל רע.

□ **"אך את שבתתי השמרו" (ל"א י"ג)**
 על הפסוק "אך את הזהב ואת הכסף" (במדבר ל"א) דרשו חכמינו: אך - **להעביר את החלודה**. כשבאים להכשיר כלי כסף וזהב יש להעביר מהם תחילה את **החלודה ואת הפסולת**. כיוצא בזה מתכוונת התורה גם כאן במילה "אך" - שלפני שכןסים לשבת יש להעביר תחילה את החלודה והפסולת, **כדי שייכנס לשבת נקי וזך**. ואז, שבתותי תשמורו - אפשר לשמור על קדושת השבת בשלמות.

□ **"וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה"**
 על המחולות חרה אפו, שכדרך שבעבודת ה' העיקר היא עשייתה בשמה ובטוב לבב, כך בעוברי רצונו - החוטא ומתעצב יש לו תקווה לשוב ולתקן, אך השמח בעונו - כבר אבדה תקוותו, ח"ו. (אלשיך)

פִּנּוּחַ הַיָּבֵיט וְהַפּוֹחַמִּים
לפני עור לא תתן מכשול = לא תתן עצה שאינה הוגנת בעיניו, שהוא אינו מבין בו.
דוגמה: סוחרים רבים מציעים מרפלותם לצבור הרחב שאינו מתמצא במרפריבים המספנים שבמוצר ובקדוּם, למעשה, נותנים מכשול לפני עור.
מקור: לפני עור לא תתן מכשול [ויקרא יט יד]. (ניבונכו)

- **מעייני הפרשה:**
- ← הוראות על תרומת מחצית השקל.
- ← מעשה הכיור וכונו, הוראות להכנת שמן המשחה וקטורת הסמים.
- ← משה מְמַנֶּה את בצלאל ואהליאב על מלאכת המשכן וכליו.
- ← אזהרה מיוחדת על שמירת השבת.
- ← חטא מעשה העגל, ועונשו.
- ← משה עולה להר סיני בפעם השנייה, לסליחות.
- ← אחר ארבעים יום מקבל משה את הלוחות השניים, וקרינת עור פניו של משה.

□ **"כי ששית ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, ויביום השביעי שבת וינפש"**
 אמר רבי שמעון בן לקיש: נשמה יתרה נותן הקב"ה באדם ערב שבת, ולמוצאי שבת לוקח אותה ממנו. שנאמר: "וביום השביעי שבת וינפש" - כיוון שעברה השבת וי (אוי), אבדה נפש! (המלה **וינפש** נפרדת לשתי מילים: "וי-נפש").

□ **"לעשיות את השבת לדורותם" (לא, טז)**
 אומר החידושי ר"ם (ה' יצחק מאיר אלתר) זצ"ל: הפירוש למילה **לדורותם** הוא מלשון **דירה**, שצריך האדם לדור בה שבת. הכוונה, **שהשבת תקיף אותו** כמו שדר בדירה ומוקף בקירותיה. בדרך אחרת מוסיף: "לעשות", היינו להכניס את השבת לתוך עצמו ועל ידי זה יהיה נשאר שמירת קדושת השבת לדורותם, **שגם הדורות אחריו ישמרו שבת קודש**.

□ **"ואם אין מחזי נא מספרך אשר כתבת" (ליב ל"ב)**
 בזוהר מאשים את נח על שלא ביקש רחמים על הדור שלו כמו משה שמסר נפשו בשביל הדור. לזה נקראים מי נח כמו שאמר: כי מי נח זאת לי. וזה רמז גם כן בתפילת משה שאמר: ואם אין מחני נא מספרך. כי **מחני** - אותיות **מי נח**. רצה לומר: שאם לא תשא חטאתם יתלו הסירחון בי שלא בקשת עליהם רחמים כמו נח.

□ **"העשיר לא ירבה והדל לא ימעט"**
 כל אחד חייב לבטל את רצונו. העשיר שיכול לתת הרבה צריך להגביל עצמו ולתת רק מחצית, ואילו העני לא ימעט, אלא כולם יתכוונו אך ורק לעשות רצון השי"ת.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

דיני קבלת שבת בהדלקה

א. יש אומרים שכיון שהדליקה האישה נרות שבת, חל עליה תוספת שבת מחול על הקודש וכאילו קיבלה עליה שבת בפירוש ואסורה בעשיית מלאכה. וכן אסור לה לאכול ולשתות מאומה, עד לאחר הקידוש. ואפילו אם עדיין היום גדול. לפיכך נוהגות קצת נשים שאחר שברכו והדליקו הנרות, אין מכבות הפתילה שבידן, אלא משליכות אותה לארץ והיא נכבית מאליה.

ב. יש המחמירים עוד שלפי זה אין לאישה להתפלל מנחה אחר הדלקת נרות שבת, שמאחר שעשתה אותו קודש לא תעשהו חול, בתפילת מנחה של חול. אולם דעת רוב הפוסקים שאין קבלת שבת תלויה כלל בהדלקת הנרות. ולכן מותרת האישה בעשיית מלאכה ובטעימה גם לאחר הדלקת הנרות כל זמן שלא שקעה השמש.

ג. נכון שהאישה תתנה ותגלה דעתה שאין ברצונה לקבל שבת בהדלקה. ואם שכחה ולא התנתה, רשאית לעשות מלאכה הנחוצה אחר ההדלקה, ומכל שכן שרשאית להתפלל מנחה.

ד. אישה שהדליקה נרות וקיבלה עליה שבת, ושוב נזכרה ששכחה להפריש חלה או לעשר את הפירות והירקות, רשאית להפריש חלה או לעשר את הפירות והירקות קודם צאת הכוכבים. אף אם היא רגילה לקבל שבת בהדלקה. וכל שכן באיש שהדליק נרות, שרשאי להפריש אחר ההדלקה תרומות ומעשרות לפני כניסת השבת.

ה. האיש שהדליק נרות שבת, רשאי לעשות מלאכה אחר ההדלקה, ואף אין צריך להתנות לפני ההדלקה שאינו מקבל את השבת בהדלקתו, שהרי אין מנהג האיש לקבל את השבת בהדלקה. ומכל שכן שרשאי להתפלל מנחה אחר שהדליק נרות שבת. ומכל מקום אם רוצה להתנות פעם אחת בשנה שאינו מקבל שבת בהדלקת הנרות, תבוא עליו ברכה.

ו. מלי שהדליקה נרות ביום שישי, ואחר ההדלקה נזכרה שאכלה חכצי שעה קודם ההדלקה ועדיין לא ברכה ברכת המזון, ומברכת ברכת המזון אחר ההדלקה, אין לה להזכיר ”רצה והחליצנו” בברכת המזון, ואפילו בנות אשכנז הנוהגות לקבל שבת בהדלקה אין להן להזכיר רצה והחליצנו בברכת המזון שמברכות על מה שאכלו קודם שקיבלו שבת.

ז. אישה שהדליקה נרות שבת, ואחר ההדלקה צמאה מותר לה לשתות עד השקיעה.

ח. מצוה להדליק את הנרות סמוך לשולחנו שסועד עליו בליל שבת, כדי שיקדש ויאכל האורם, וזהו בכלל עונג שבת. ועיקר מצות הדלקת הנרות בערב שבת היא בחדר שאוכלים בו, ומעיקר הדין אין חיוב להדליק בשאר חדרי הבית. מכל מקום אם נהנה יותר לקדש ולסעוד בחצר או במרפסת לאור הלבנה, מפני שבחדר יש זבובים, מקדש בחצר ואוכל שם, אף על פי שאינו רואה משם את הנרות, שהנרות לעונג נצטוו ולא לצער. ולבד שיהנה מהנר איזה זמן מועט, שאם לא יהנה מהנרות כלל הויה ברכה לבטלה.

ט. צריך להדליק את הנרות במקום שמשתמשים בו, ולא ידליקם במקום שאין משתמשים בו בליל שבת, ויניחם אחר כך במקום שמשתמשים בו. ומכל מקום מותר להדליק הנר על השלחן, ואחר כך להניחו במנורה גבוהה תלויה, או על גבי מדף גבוה, שהרי ניכר שעושה כן לכבוד שבת. וכן אם האשה חולה ושוכבת במטה, מותר להביא אצלה את הנרות להדליקם בברכה, ואחר כך יקחם משם, ויתנם במקומם הראוי להם. [מג”א סי’ רסג ס”ק כג. ילקו”י שבת א’ קפז]

מכל מלמד השכלתי

הצרות מחטא העגל

הקב”ה בעקבות חטא העגל כועס מאד על בני ישראל ומבקש להשמידם.

מדוע ועדיין לא נשלמה הכפרה?!

התשובה תובן על פי משל: למלך אחד היה שר אהוב מאד, שאיתו היה המלך נועץ בכל ענייני המדינה. וכל אשר הוא עושה ה’ מצליח בידו... יום אחד שגה השר והמלך בחמתו נשבע שיפיל עליו סלע ענק וכבד במטרה להורגו ומיד... לאחר שהתאושש המלך מרוגזו התחרט על שבועתו, אך לא יאה שלא יעמוד בדיבורו. מה אם כן יעשה? מצד אחד כמלך לא ניתן להתחרט ומאיך לא יכול המלך להרוג את השר שהוא אוהב... שר אחד שהיה חברו הטוב של השר הנידון, מצא פתרון למלך: ”המלך יביא ”קונגו” ויפרק את הסלע לאבני חצץ. בכל יום המלך יזרוק על השר אבן אחת. וכן יצא שלבסוף הסלע כולו יושלך על השר הסורר. זה יכאב אך מאיך יישאר בחיים...” הנמשל: הקב”ה גזר כליה על עם ישראל. מצד אחד לא יכול המלך לחזור בו ומאיך אין הוא רוצה להרוג את בניו. מה עשה? במקום כליה ח”ו העדיף ה’ לחלק את הגזירה לצרות קטנות בכל הדורות ובכך להשאיר אותנו בחיים... אבא רחום ומלך אהוב תודה רבה!!!

משה רבנו גלגולו של נח?

האר”י הקדוש מבאר הבדל גדול בין נח למשה רבנו. נח היה ”איש צדיק” בתחילתו ו”איש אדמה” בסופו ירידת מדרגה. ואילו משה רבנו היה ”איש מצרי” בתחילה ו”איש האלוקים” בסופו. התעלה מעלה מעלה... האר”י מפרש על ההופכות שבין שני המנהיגים: נח - הקב”ה אומר לו אני הולך להפוך את העולם ואותך אני מציל. נח שותק וניצל בזמן שכל העולם חרב. האר”י מגלה לנו שלמעשה כל העמידה בפרץ של משה היא מכיוון שמשה רבנו הוא גילגולו של נח. משה הגיע לתקן את החטא או הוויתור של נח - הוא ידע שנח לא יבוא על תיקונו אם הוא יוותר שוב ויתחיל הכל ממנו. זו גם הסיבה שחיכה נח 120 שנה כנגד חיייו של משה... זו גם הסיבה שהשתמש משה במונח ”מחני” שזה אותיות מי-נח וכנגד ”וימח כל היקום...”

”ראה קראתי בשם בעלזאל בן אורי בן הור” (ל”א)

בעלזאל משבט יהודה ואהליאב משבט דן. יהודה נקרא גור אריה (בראשית מ”ט). דן נקרא גור אריה (דברים ל”ג). אין גדול משבט יהודה, ואין לך קטן משבט דן. אמר הקב”ה: ייעשה המשכן על ידי שניהם, שכן קטן וגדול שווים לפני. וכן אתה מוצא במקדש שלמה. שלמה - משבט יהודה. חירם מצד אביו משבט נפתלי ואילו מצד אמו משבט דן.

רגליו של אדם

קוראים לי שמוליק ואני נהג מונית שנמצא מרבית שעות היום על הכבישים הירושלמיים.

לפני חודש ימים, עמדתי ברמזור ירושלמי במרכז העיר. שעת בוקר, הכל עמוס, לפתע דפיקה בחלון. יהודי חרדי שואל אותי ברמזור "האם תוכל להסיע אותי לחיפה?". הפנים התשושות והאפורות שלי הפכו לשמש זורחת ומחוייכת. אני מדווח למוקדן שלנו, שבשלוש השעות הקרובות לא יחפשו אותי, כי אני בדרך לחיפה.

מגיעים לחיפה, היהודי משלם ונפרד ממני בחביבות. אני מוצא מכולת, נכנס, שולף פחית קולה, משלם ונכנס למונית. על גדר אבן ממולי אני מבחין במודעת אבל, 'בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתה של סבתנו ואמנו שושנה-חנה בת שרה רחמנינוב ע"ה'.

נוסע במונית, לא מרחיק יותר מ-200 מטר... והשם הזה שושנה-חנה, חוזר אלי. מי זו שושנה-חנה... בחיי לא הכרתי גברת בשם זה וממשפחת רחמנינוב.

מיד עושה סיבוב 180 מעלות בחזרה למכולת. ושוב מביט ארוכות במודעת האבל... השם לא אומר לי כלום. עיני מביטות בכתובת הרשומה בתחתית המודעה. "יושבים שבעה בבית מנוחה ברח' פלוני". הלב שלי מסדר לי: "שמוליק, לא נורא, לך תעשה ניחום אבלים, אם לא יועיל, בטח לא יזיק. תשב 10 דקות עם המשפחה, תשתוק, תביט להם בעיניים עצובות, תאמר להם "מן השמים תנחמו" וחזור למונית.

אני מגיע. מה אני רואה? בנין מיישן, פשוט, שתי קומות בסך הכל. בעוד אני מהרהר אני מבחין בשני בחורים צעירים עולים במדרגות ונכנסים לדירת האבלים.

בזריזות יצאתי מן המונית. עליתי עמם במדרגות עד לדלת הדירה. הם נכנסו והתיישבו ואני התיישבתי לצידם. על המזרון ישבו להם שלושה בנים, אביהם, ושני אחיה של הנפטרת. בחדר הסמוך ישבו שתי בנות ואחותה של הנפטרת. האבלים מביטים בי במבט שואל, מביטים ושואלים עמוק בלב. "מי האיש הזה... אנו לא מכירים אותו...". רציית שהאדמה תבלע אותי.

לאחר מספר דקות מלמלתי "מן השמים תנחמו" ניחמתי את האבלים והתרוממתי לצאת.

"חכה רגע אדוני, שתי כוס תה, תברך על עוגה" ביקש ממני אחד הבנים האבלים, ובאותה נשימה שאל "אתה הכרת את אמא ז'ל?".

השבתי בלחש "לא, לא הכרתי". הרבה זוגות עיניים ליטפו אותי במבט תמה, בוחנות, מה הוא עושה כאן היהודי הזה?!

מה עונים להם?... אין ברירה, מדברים ואומרים אמת. "שמי שמואל בן גיל" השבתי. "אני נהג מונית מירושלים.

לפני כחצי שעה הגעתי לחיפה עם נוסע ירושלמי, הבחנתי במודעת האבל של אמכם שושנה-חנה בת שרה... אין לי מושג למה ומדוע, אבל רגלי נשאו אותי לכאן. תאמינו או לא, הלב שלי והיצר הטוב שבתוכי דיברו איתי ואמרו לי "שמוליק אם אתה מרגיש צורך פנימי לנחם אבלים, אז גש לשם, ממצוות רק מרוויחים...! לכן הגעתי, ואני באמת משתתף בצערכם על מות האם הרעיה, ושלא תדעו עוד צער ומכאוב...".

"ברוך תהיה" ברך אותי הבן בחיוך של חיבה. "אבל אם כבר הגעת לכאן, אז אספר לך על אמא שלנו. ההורים שלנו גם גרו בצעירותם בירושלים, ועברו לחיפה לפני 25 שנים בערך. אמא ע"ה היתה עקרת בית פשוטה, שעבדה הרבה בנקיון בתים ווילות, צנועה בהליכותיה, ומקפידה על הכנסת אורחים במאור פנים. אך בכך אין כל חדש, הרבה נשים הן צנועות וחרוצות. אבל לאמא

שלנו, היה "שיגעון" מיוחד, פעמיים או שלוש בשבוע בשעות אחר הצהריים, היא נסעה לטפל ולשמח ילדים קטנים נפגעי תאונות דרכים. פעם בשניידר, פעם ברמב"ם, פעם בהדסה, היא העמיסה על עצמה מתנות וממתקים, חילקה להם, ליטפה אותם וברכה אותם בלב מלא תקווה ואהבה. היא ישבה שעות ליד מיטת תינוק פצוע ולקרוא תהילים לרפואתו. מבלי שהכירה את המשפחה. לא פעם אמרה לנו 'הילדים האלה הם כמו הבנים שלי, והרבה בזכותם זכיתי לבנים טובים ולשלוש בית... אני רוצה שגם הם יבריאו ויזכו לכל הברכות הללו. מספר פעמים הלכנו איתה למשימת הקודש הזו. "היא עודדה במילים חמות אמהות מודאגות 'ה' יעזור, ה' יעזור, הוא יבריא, אני מאמינה, כבר ראינו ניסים". התמימות שלה היתה כובשת לב.

הרגשתי שמחה פנימית שזכיתי לבוא ולנחם את משפחת רחמנינוב שהיתה להם אם צדקנית שהרי מדובר באשת חסד נדירה. נפרדתי מהם לשלום ונסעתי הביתה, לירושלים, כולי שופע הרהורים על הזכות המיוחדת שנפלה בחלקי... אבל למה? אני שואל את עצמי. מעולם בחיי לא נכנסתי לבית שאינני מכיר את המשפחה, בוודאי לא לבית אבלים.

לפתע בדיבורית צילצול. על הקו המוקדן בתחנת המוניות. "תראה יש על הקו בן אדם שמחפש אותך דחוף... הוא מחיפה. קוראים לו רחמים רחמנינוב, דבר איתו, הוא נשמע לי מאד מרוגש".

"שלום שמוליק. אני רחמים רחמנינוב, הבעל של שושנה חנה ז"ל. היית אצלנו לפני כמה שעות בניחום אבלים, רציית לשאול אותך האם פעם נפצעת בתאונת דרכים?".

נשמתי נעתקה... כנהג מונית מעולם לא הייתי מעורב בתאונה, אבל את משפחתי מלואו טרגדיה אינמה מזה 27 שנים. גדלנו יתומים. אני בן הזקונים של הורי. אמא שלי רבקה, נהרגה בתאונת פגע-וברח... אני הייתי אז תינוק בן שנה והיא טיילה איתי בעגלה. אמא נהרגה במקום והעגלה הועפה - ואני בתוכה - למרחק 20-30 מטר, לתעלה עמוקה בצידי הכביש.

"כן אדון רחמים, כשהייתי תינוק נפצעתי בתאונה, אמא שלי נהרגה באותה התאונה. למה אתה שואל?".

רחמים שאל: "תגיד לי שמוליק, אבא שלך סיפר לך היכן היתה התאונה המדוברת שאמכם נהרגה?".

"כן, על הכביש שבין שכונת נווה-עוז לשכונת המרגניות. זה היה בשעת דמדומי ערב. תאונת פגע וברח...".

רחמים נשם עמוק, וכמעט בלחש אמר לי "שמוליק, שהשם ישמור אותך, אבל אליה עליה השלום, היא זו שהצילה אותך ממות בטוח. היא הראשונה שמצאה אתכם על הכביש, חבשה את ראשך וכשהגיע מד"א הפקידה אותך בידי של הרופא והתפללה לרפואתך".

"גבירתי" אמר לה הרופא "הצלת את חיי התינוק, עוד איבוד של חצי ליטר דם, אוי ואבוי".

"ומאז ועד יום מותה היא היתה עסוקה לשמח ילדים פצועי תאונות...".

"דומני שמוליק, שהרגליים שלך נשאו אותך לביתנו בחיפה, כדי שתנחם אותנו, ונחמה זו איננה אלא הכרת-הטוב קטנה שלך, על הצלה גדולה של רעייתי ז"ל, שלא ספק היתה שליחה נאמנה לשמור אותך חי, עד מאה ועשרים".

"יצרתי את המונית, הלב שלי פעם 1,000 פעימות בדקה. כן, כשהבטתי במודעת האבל, שושנה-חנה בת שרה, ההכרה שלי לא ידעה דבר, אבל איך אבא שלי אמר: יש איזה חוב או סוד כמוס בכל צעד וצעד, שהרגליים שלנו מוליכות אותנו...". (קובי לוי "העתונאי")

הקטורת = סם החיים

בין כל הקרבנות קובעת מקום לעצמה פרשת הקטורת, המופיעה בתחילת פרשת כי תשא (שמות ל', ל"ד). משמעות המילה **קטורת = קשר**. "קטר" בארמית הוא "קשר" בלשון הקודש. הקטורת מסמלת קשר אמיץ הנקשר בין ישראל לאביהם שבשמים. קשר זה, שהוא קשר של קיימא, קשה מאד להתיר או לנתק אותו. בשונה מהקרבנות שהקריבו אותם על מזבח הנחושת הפנימי מחוץ להיכל, **את הקטורת הקטירו על מזבח הזהב** שבנימין שעמד בהיכל. העובדה שאת הקטורת הקטירו על מזבח הזהב בתוככי ההיכל, מורה גם היא על קשר פנימי מיוחד הנרקם בבית פנימה. היא מורה על הקדושה המיוחדת החופפת את מעשה ההקטרה. הרעיון העולה מפרשה זו הוא, שבקטורת הקושרת ומחברת את העם אל ה', קיימת סגולה נוספת: **היא מצילה ממוות** ה' הוא מקור החיים, ולכן כל הקשר אליו ודבק בו באופן מיוחד, זוכה למתנת החיים. גם בשעת סכנה ומגיפה הוא יציל בזכות קירבה זו.

בכוחה של אמירת "פיטום הקטורת" לקרב את האדם לבווא ולזכותו בשפע רב ממרום.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך סגולה לילדים מוצלחים

"תהא האשה זהירה להתפלל ערב ובקר וצהרים ובסוף תפילתה יהא עיקר תחנוניה על בניה ובנותיה שיהיו יראי שמים ויהיו מוצלחים בתורה, כי עיקר זכותה של האשה לעולם הבא, שבניה עובדים לה; יתברך, עושים רצונו ויראים אותו" (איגרת התשובה עט).

"וכשהיא נותנת צדקה תתפלל באותה שעה בידיים נקיות שיהיו בניה יראי שמים ומוצלחים בתורה ובמצוות... (שם פ).

"וכשהאשה מדלקת את הנר תתפלל באותה שעה על בניה שיהיו בניה מאירים בעולם בתורה ובמצוות ובראת שמים...". (שם פא). "כל הימים שהאשה הרה, תתפלל תמיד שיהא הולד ירא שמים, והכס לב ומצליח בתורה ובמצוות. עמידה בטללות אלה היא אתגר גדול, ראשוני במעלה בעיצוב דמותו הרוחנית של הילד. זה גם האושר הנעלה ביותר לה זוכה האם הן בעולם הזה והן בעולם הבא, כדברי רבנו יונה: "וכשהיא בבית עולמה ובניה יש בליבם יראת שמים ועוסקים בתורה ובמצוות, נחשב לה הדבר הזה כאילו היא בחיים ע"פ 'איגרת התשובה' לרבנו יונה מגירונדי.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות
 כל משפחת גמזו-לטובה שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה וירוו נחת ושלווה וברכה והצלחה לכל משפחתם להבדיל לע"י האבא משה בן אהרון ושרה ז"ל

מרכה והצלחה לויין
 מרכה ומזל כהן בזכות תרומתם לללון שיתברכו ברפואה שלמה בנחת ושלווה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ופרנסה טובה ונשמו משאלותם לטובה יצילו הזיווג של עדן והילה שיקימו בית נאמן וכשר וזיווג הגון לדור ואוראל

כרכות ואיחולים
 שיחה-משה ושיחה מוסאי להולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לאברהם ושירונה מוסאי לאברהם ומיכל שלומי

כל הישועות והברכות
 כליהודה והזהב כהן שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה וירוו נחת ושלווה וברכה והצלחה לכל ילדיהם להצלחת הדיה ואלעד והנכד החדש איתן

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

מרכה והצלחה
 מוני וברכה ויחזק פור שיתברכו בשלום קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון עוד השנה לאורית בת דבורה

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיה הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיה ישראל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת

לנילוי-שבת :
 לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לבאי בן שדיה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל תיבה-אביבה בת דינה ז"ל נעימה מצליח בת חבבה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם ווליקה ז"ל

לע"י הצנעו והענו
 מערכת העלון "אברהם יגל" משתפת בצערכם **מתן תורג'מן** ז"ל בן ציון ויפה שיחיו תנחומינו למשפחה לה הרפא לשבורי לב נחם אתכם עם אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער